

Forandring i Danmarks Riges Grundlov eller Tillæg til den, hvorfor der ogsaa er sagt, at, naar en Beslutning derom er tagen tre Gange, naturligvis under en gjentagen Drøftelse, og den saa vinder Regjeringens Bisald, saa er den Grundlov. Men nu vil jeg spørge: Kan en Bestemmelse, der gjør hele Grundlovens Omraade til en simpel Lovsag, kan den nogenstunde være Grundlov? Er det ikke en klar Selvomstgøelse, at den Bestemmelse, at der ikke skal være nogen Grundlov, er en Grundlov? Derfor skal jeg indstille til Folkethinget, om det dog ikke finder, at der er overveieende Grunde for, og at det blot idetmindste for Sømmelighedsskyld er nødvendigt, førend til 3die Behandling, at nedsætte et Udvalg, for i det Hele at overveie Sagen og undersøge, om den Indvending jeg her har fremsat i Danmarks Navn, om den er sand eller ikke.

Lindberg: Den første Paragraph i det Udvalgte, som nu foreligger til Behandling, angaaer en Indskrænkning i Danmarks Riges Grundlov, og, naar vi skulle gaae ind derpaa som de, der repræsenterer det danske Folk, saa maae vi vel spørge, om Forholdene og Omstændighederne ere saadanne, at vi virkelig kunne mene, at vi handle efter Folkets Ønske og overeensstemmende med dets Forventning til den danske Rigsdag, dersom vi nu gaae hen og foretage denne Forandring, en Indskrænkning i Danmarks Riges Grundlov, som den nu er. Det har før været tvivlsomt, om det danske Folk virkelig bekymrede sig synderligt om Forsatningen og Grundloven, men de sidste Valg maae dog have overbevist ethvert Medlem af det ærede Thing om, at det nu ikke længere kan være tvivlsomt; nu er det vitterligt for os Alle, at det danske Folk virkelig sætter en høj Priis paa at bevare Danmarks Riges Grundlov, og at en Forsamling, der i Sandhed og Virkelighed troer at repræsenterer det danske Folk, umuligt kan gaae ind paa at indskrænke dets Grundlov, men tvertimod maa staae paa at forsvare den, saaledes som den er, og bevare den i sin Heelhed. Idet jeg derfor slet ikke kan vige fra, hvad jeg allerede ved den første Behandling har fremhævet,

at jeg paa ethvert Stadium af denne Sag maa stemme imod, at den gaaer videre, skal jeg saameget mere gjøre dette, som jeg føler mig overbevist om, at den tilsigtede Ordning af en Beskyttelse for de fælles Anliggender kan komme istand, uden at Danmarks Riges Grundlov i allermindste Maade behøver at lide nogen Indskrænkning. Jeg siger, at den „kan komme istand“, fordi jeg er overbevist om, at det kan skee under det nærværende Ministerium, som ikke kunde skee under det forrige, fordi jeg er overbevist om, at Folkethinget og Rigsdagen i det Hele kun gif til den yderste Yderlighed i Indbømmelser, fordi vi havde et Ministerium, om hvilket vi frygtede, at, dersom vi ikke gif til det Yderste, vilde det endogaa med Vold tage det Hele. (Tscherning: Det troer jeg ikke!). Jo! da har det været min Frygt, og det har været Manges. (Tscherning: Ja, det er det Ulykkelige!). Jeg hørte ikke, hvad den ærede Rigsdagsmand sagde, men jeg maa blive ved min Paastand ikke alene for mit Vedkommende, men for mange Andres, at der virkelig var en saadan Frygt tilstede, og jeg mener ogsaa, at den var begrundet, da Ministeriet slet ikke lagde det allermindste Dølgemaal paa, at det vilde raade Kongen til at octroyere en Forsatning, altsaa sætte sin Villie igjennem uden at spørge den danske Rigsdag, om det kom til at stemme overeens med Folkets Ønske eller ikke. Jeg mener altsaa, at, da vi virkelig kunne faae en Fællesforsatning, som maa tilfredsstille alle de Fordringer, som kunne gjøres til en saadan, uden at indskrænke Danmarks Riges Grundlov, saa bør vi blive staaende derved, og, dersom vi gif videre og virkelig vilde indskrænke Grundloven, handlede vi sandelig mod det danske Folks Ønske. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der i October Maaned f. A. er indkommet mangfoldige Andragender til Rigsdagen om, at den vilde bevare og holde paa Danmarks Riges Grundlov, men, medens der er fremskommet en overordentlig Mængde af saadanne Andragender, saa er der jo ikke kommet et eneste, hvori vi ere blevne opfordrede til at gjøre, hvad der stod i vor Magt, for at faae Danmarks Riges Grundlov indskrænket (En